

Měli jsme řemeslníka, který u nás několik týdnů dělal důležitou práci.

Co jsme si domluvili, to prostě bylo! (Jiní slibují a udělají toho půlku.) Když se mi něco nezdálo, hned to přeměřil a podle potřeby opravil. (Jiní okecávají a nakonec to vypadá, jakoby ta jejich špatná práce byla moje chyba...) Výsledkem bylo krásné, vysoce kvalitní dílo. Prostě paráda! Kromě toho, že jsem ho průběžně chválil, jsem mu na konci srdečně poděkoval, a samozřejmě dobře zaplatil. To byl rád. Ale největší radost mu udělalo, že jsem ho doporučil několika dalším zájemcům!

Pánu Ježíši za Jeho dílo nemůžeme ničím zaplatit! Jeho práce představuje hodnotu, jakou nejsme schopni vyčíslit. A tak přemýšlím, do jaké míry rozšiřujeme reference o skvělém živém Ježíši, který se v našich životech stal největším pokladem?

Nebo někteří věřící s Jeho dílem nejsou spokojeni, že o Něm s dalšími lidmi po celý život vůbec **nemluví**?

Když se řekne „chvála“, mnozí křesťané si představí zpěv a hudbu. Což o to, dobrou hudbu mám rád, ale nevím, jak by se tvářil náš řemeslník, kdybych za ním přišel a zazpíval mu nějakou oslavnou píseň... Rozuměj prosím správně. Chci Tě povzbudit k přemýšlení, co je podstata chvály a co chvála způsobuje. Chvála znamená, že samému Tvůrci velmi konkrétně říkám, co právě vnímám a jak si jeho práce vážím. Ale **mnohem větší chvála je**, když Jeho osobně nadšeně doporučuji mnoha dalším lidem a když oni využijí Jeho dílo!